

AGRICULTURA - ALIMENTACIÓ

La fam: un problema multilateral

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

La setmana passada va tenir lloc a Nova York la cimera contra la fam i la pobresa auspiciada per Brasil, Xile, França i Espanya, amb el vistiplau del secretari general de l'ONU. Les mesures que es proposen per a la discussió entre els 113 països representats tenen com a objectiu augmentar els recursos per a la cooperació, de manera que les economies dels països pobres i en vies de desenvolupament puguin créixer i, d'aquesta manera, paliar la pobresa i la fam al món.

Per incrementar aquestes recursos, es proposen un seguit de mesures com ara l'anomenada taxa Tobin –un impost sobre els moviments de capital–, un impost sobre el comerç d'armament o la creació d'un fons ètic, que semblen manifestacions de bona voluntat però que són poc viables. A banda, hi ha la qüestió fonamental de veure per què han de servir aquests recursos, al marge de proclames generalistes. I és que sorprèn la manobra del president del Brasil, Lula, que pretén traspassar la

responsabilitat d'un problema intern a la comunitat internacional: al Brasil, paradigma de país industrialitzat i amb un sector agrari que produeix aliments de forma eficient i, a més, els exporta en grans quantitats, un quart de la població, 44 milions de persones, està en situació de pobresa i passa fam.

Distorsions en el mercat

D'altra banda, amb aquest nou intent de recuperar la multilateralitat per resoldre el problema més greu que pateix el món, la pobresa i la fam, tornen a primera línia les polítiques agràries com a generadores de distorsions en els

mercats i en les economies dels països pobres i en vies de desenvolupament. Les subvencions de la Unió Europea i dels Estats Units a la producció, els crèdits a l'exportació, les restitucions, les barreres aranzelàries que tant la Unió Europea com els Estats Units mantenen tornen un cop més a presentar-se com els generadors de la pobresa i de la fam. Podríem dir que si la solució fos tan senzilla, estariem malbaratant anys i recursos en discussions. I és que ni els països desenvolupats són homogenis, ni tampoc ho són els països en vies de desenvolupament, ni encara menys els països pobres. Tots mantenen interessos particulars i tots han de respondre a problemàtiques internes.

En el cas dels països desenvolupats, els ajuts a la pròpia població dedicada al sector agrari són necessaris per mantenir l'equilibri territorial i un subministrament regular d'aliments segurs sanitàriament, i d'acord amb estàndards de qualitat. En aquest sentit, el canvi d'orientació de la política agrària comunitària (PAC), encaminada a desvincular els ajuts a la producció, de manera que esdevindrien subvencions a la renda agrària i contribucions al desenvolupament rural al marge de la producció, pot ser una solució a la necessitat de conjuminar els interessos interns amb les exigències internacionals d'obertura a productes agraris de tercers països. De la mateixa manera, l'eliminació dels crèdits a l'exportació i les restitucions, així com els aranzels duaners, poden contribuir a l'establiment de regles de joc comercial més equitatives respecte d'altres països. Tanmateix, cap consumidor europeu o nord-americà renunciarà a una barrera intangible: la sanitat i qualitat dels aliments.

Altres mesures

En un altre ordre, caldria incloure barreres que dificultin poden superar-se amb acords internacionals, i que tenen a veure amb la mecanització dels conreus, la tecnologia i la formació com a factors d'increment de la productivitat agrària en els països més desenvolupats. O els costos derivats dels inputs agraris, és a dir, aquells productes necessaris per a la producció agrícola o ramadera, com ara fitosanitaris, adobs, combustible, mà d'obra, etc. En definitiva, el gran potencial del sector agrari europeu i nord-americà, amb les polítiques agràries que

més industrialitzats del món, amb un sector agrari que és gran exportador, i, alhora, un dels països on la fam castiga bona part de la població. Brasil té establertes taxes a l'exportació, de manera que els recursos que es generen es destinen a reduir el deute extern. És un país que, juntament amb Argentina, es veuria afavorit amb una alça en el preu internacional dels cereals, ja que podrien generar més ingressos.

Més d'una solució

Cal tenir en compte, doncs, que allò que resulta positiu per als països pobres, perjudica, d'alguna manera, els països en vies de desenvolupament. I és que el problema de la pobresa no té una única arrel, ni una única solució. Pel que fa als països pobres, n'hi ha que disposen de recursos naturals energètics que podrien canviar per produccions agràries –i, per tant, alimentàries– en les quals són deficitaris. Malauradament, en molts casos aquests recursos depenen d'una

classe política que viu d'esquena a la població. Aquest seria el cas paradigmàtic de Nigèria.

En altres casos, les produccions agràries són de tipus familiar i poc productives, problema al qual se suma la manca de xarxes de distribució que puguin generar mercats locals més amplis, els enfrontaments entre diferents faccions de la població i tot allò que genera la pobresa: fam i malalties. Aquest seria el cas de nombrosos països subsaharians.

Recentment s'han sentit propostes en el sentit de recuperar l'esperit del Ford empresari, que va ampliar el mercat dels seus productes mitjançant un increment de la renda dels treballadors de la seva empresa. Això equivaldria, en aquest cas, a impulsar les multinacionals a contribuir al desenvolupament de les regions pobres on s'ubiquen algunes plantes de producció de manera que s'aprofités aquesta xarxa per generar beneficis directes a la població que, posteriorment, redundarien en benefici propi. És una mesura que, sumada al tractament segmentat de cada problemàtica, podria contribuir a paliar les necessitats més primàries de 842 milions de persones que pateixen pobresa i fam al món.

I què més podem fer des dels països desenvolupats? Potser treballar perquè els aliments siguin cada cop més assequibles per al món. En tot cas, continuar produint, perquè el nostre sector agrari sigui més eficient, i garantint les necessitats alimentàries a una bona part del món. I tot això vigilant de no caure en proclames generalistes plenes d'ignorància, que no solucionaran mai el problema de la fam.

Luiz Inácio Lula da Silva

estabilitzen la producció tot garantint les rendes dels agricultors, posicionen en el mercat internacionals productes alimentaris bàsics, com els cereals, a uns preus molt reduïts, de manera que els països més pobres i que no tenen les condicions de clima i terreny per produir-los, els poden adquirir a uns preus molt més assequibles per a les respectives economies. A tall d'exemple, a Catalunya fa trenta anys, el blat cotitzava a 26 pessetes el quilo i el blat de moro a 32 pessetes el quilo; actualment, a la Borsa de Chicago –referència dels preus internacionals dels cereals– el blat es cotitza a 16,7 pessetes el quilo, i el blat de moro a 12,55 pessetes el quilo. En el cas de la soja, en cinc mesos ha baixat 20 pessetes el quilo, i s'ha situat en 27,71 pessetes el quilo.

Pel que fa als països en vies de desenvolupament, tenen problemàtiques diferents dels països pobres. Alguns d'ells, estableixen aranzels molt elevats a les importacions de productes agraris justament perquè el sistema agrari local, que no és capaç de produir a un cost tan baix, no s'ensorri. Aquest seria el cas de països com el Marroc o l'Iran. També l'Índia, que produeix prou cereal per autoabastar-se, té establerts aranzels molt elevats per a produccions agràries –una mitjana del 112%–, justament perquè els baixos preus de les produccions internacionals no malmetin les rendes del sector productiu local ni el portin a la ruïna econòmica. És una altra forma de proteccionisme com la PAC, però que no està tan mal vista.

En un altre ordre caldria situar el Brasil, un dels països

AJUNTAMENT DE TARADELL
(Osona)

EDICTE

La Junta de Govern Local, en sessió celebrada el dia 31 d'agost de 2004, va aprovar inicialment l'Estudi de Detall d'ordenació volumètrica i assenyallament d'alineacions i rasants de part de l'illa delimitada entre el Camí de Seva i l'Av. Castellet, de desenvolupament de les Normes Subsidiàries de Planejament Urbanístic de Taradell, redactat per l'arquitecte senyor Antoni Companys i Ferran a instància del senyor Josep Girvent i Codina. S'obre un període d'informació pública de vint dies hàbils, comptats a partir de l'endemà del de la publicació del present Edicte al Butlletí Oficial de la Província, perquè els interessats puguin presentar al·legacions, reclamacions o suggeriments. També es publicarà al diari Avui, al tauler d'anuncis de la corporació i es notificarà personalment als propietaris i altres afectats directament, compresos en l'àmbit territorial de l'Estudi de Detall. En cas de no presentar-s'hi cap al·legació, reclamació o suggeriment, la resolució inicialment aprovada serà aprovada definitivament en sessió plenària, i es farà tramesa d'un exemplar del projecte aprovat definitivament, i una còpia de l'expedient administratiu, a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona. En cas de presentar-s'hi al·legacions, reclamacions o suggeriments, seran resoltes, previ informe dels Serveis Jurídics i/o Tècnics Municipals, en sessió plenària i, si s'escau, s'aprovarà definitivament l'Estudi de Detall. S'assenyala com a àmbit territorial afectat per l'Estudi de Detall, a l'efecte de suspensió de l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, la delimitació del sector que conté l'esmentada part de l'illa. La suspensió s'extingirà amb l'aprovació definitiva de l'Estudi de Detall.

Taradell, 1 de setembre de 2004
EL SECRETARI-INTERVENTOR
Leonard Ferrer i BirdAJUNTAMENT DE TARADELL
(Osona)

EDICTE

La Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Taradell, en la sessió celebrada el dia 31 d'agost de 2004, va aprovar inicialment el projecte tècnic d'urbanització de l'Estudi de Detall de desenvolupament de la Unitat d'Actuació núm. 2 "Sant Miquel-Riereta", de les Normes Subsidiàries de Planejament Urbanístic de Taradell, redactat per l'enginyer industrial senyor Josep Colomer i Oferil a instància del senyor Ramon Blázquez i Martínez en representació de la societat Excover Inversiones, S.L., amb un pressupost d'execució material de 406.315,13 euros, IVA inclòs. S'obre un període d'informació pública de vint dies hàbils, comptats a partir de l'endemà del de la publicació del present edicte al Butlletí Oficial de la Província, perquè els interessats puguin presentar al·legacions, reclamacions o suggeriments. En cas de no presentar-se'n, s'entendrà aprovat definitivament sense necessitat de prendre nou acord. En cas de presentar-se'n, seran resoltes en una propera sessió de la Junta de Govern Local. Es publicarà també al diari Avui i al tauler d'anuncis de la Corporació.

Taradell, 1 de setembre de 2004
EL SECRETARI-INTERVENTOR
Leonard Ferrer i Bird

CARTONPLEX, S.A.

Es convoquen els senyors accionistes de la Companyia a Junta General Extraordinària que se celebrarà al domicili social (Polígon Industrial Can Cuyàs, carrer Fuster número 18-20, de Montcada i Reixac, Barcelona) el dia 14 d'octubre del 2004 a les 17 hores en primera convocatòria i l'endemà, dia 15, a la mateixa hora en segona convocatòria, amb el següent ORDRE DEL DIA:

Primer. Presentació, estudi i aprovació, si s'escau, de la Memòria, Informe de Gestió, Balanç i Compte de Pèrdues i Guanyos corresponents a l'exercici del 2002, tancat el dia 31 de desembre, auditades segons informe formalitzat per l'auditor Sr. Francesc Garreta Dalmau, nomenat pel Registre Mercantil a petició de la pròpia entitat.
Segon. Proposta d'aplicació de resultats.
Tercer. Aprovació de la gestió social.
Quart. Precs i preguntes.

Els accionistes que vulguin poden examinar al domicili social i, si s'escau, obtenir de manera immediata i sense cap mena de despesa, còpia dels documents relacionats amb l'Ordre del dia, segons disposa l'article 212 de la vigent Llei de Societats Anònimes.

Montcada i Reixac, 17 de setembre del 2004
Signat: un administrador, Emili Rabassa PadrísOficina de Defensa
de l'Audiència

901 100 321

Entença, 321 - 08029
Barcelona